



# MONITORUL OFICIAL

## AL

## ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 52

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 ianuarie 2005

### SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>			
Decizia nr. 424 din 21 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru .....	1-3	Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 514/1999 .....	6-15
Decizia nr. 472 din 4 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite	3-5	<b>ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR</b>	
<b>HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>			
2.175/2004. — Hotărâre privind modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a		6. — Decizie privind constituirea comisiilor de negociere a listei suporturilor și aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și a cuantumului acestei remunerații .....	16

## DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIA Nr. 424 din 21 octombrie 2004

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida — președinte  
Nicolae Cochinescu — judecător  
Aspazia Cojocaru — judecător  
Constantin Doldur — judecător  
Acsinte Gaspar — judecător  
Kozsokár Gábor — judecător  
Petre Ninosu — judecător  
Ion Predescu — judecător  
Șerban Viorel Stănoiu — judecător  
Aurelia Popa — procuror  
Maria Bratu — magistrat-asistent

Mihaela Cojocaru în Dosarul civil nr. 7.507/2003 al Judecătoriai Bistrița.

La apelul nominal este prezent Ilie Cojocaru, lipsind Mihaela Cojocaru și Ilie Gavrilă, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă consideră excepția întemeiată și, în consecință, solicită admiterea ei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2004, pronunțată în Dosarul civil nr. 7.507/2003, **Judecătoria Bistrița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Mihaela Cojocaru.**

**În motivarea excepției** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 contravin prevederilor art. 21 alin. (2) și (3), ale art. 24 alin. (1) și art. 56 alin. (2) din Constituție. În opinia autorului excepției, prin aceste dispoziții, în cazul unei cereri de partaj formulate de „creditorul personal al unui debitor care stăpânește un imobil în devălmășie, se creează situația în care pârâțul codevălmaș nedeitor, fără a fi promovat vreo acțiune în justiție, fără a manifesta un interes în a ieși din indiviziune și fără a-și aroga o calitate de subiect procesual activ, ci prin simpla respingere față de revendicările reclamantului ca fiind neîntemeiate sau supradimensionate (și motivat de faptul că soțul debitor codevălmaș nu a participat la achiziționarea bunului), să fie restricționat în a-și exercita dreptul de apărare printr-o condiție de natură pecuniară — plata unei taxe judiciare de timbru, calculată la valoarea contestată în apărare față de pretențiile reclamantului, care poate atinge cuantumul considerabile“.

**Instanța de judecată** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18<sup>1</sup> din Legea nr. 35/1997, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

**Guvernul** arată că timbrarea cererilor și acțiunilor adresate instanțelor judecătorești reprezintă o obligație consacrată de Constituție și reglementată prin lege. În cadrul acțiunii de împărțea, indiferent care dintre coindivizari are inițiativa promovării acțiunii, fiecare va fi obligat să plătească cheltuielile de judecată, deci și taxele judiciare de timbru, proporțional sau solidar, potrivit cu interesul pe care îl are fiecare sau după felul raportului dintre ei, așa cum stabilesc dispozițiile art. 277 din Codul de procedură civilă. De aceea, în procesele de partaj și pârâții-reclamanti profită de serviciul public prestat de instanțele de judecată, și, ca atare, au toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege. De altfel, arată Guvernul, autorul excepției ridică o problemă de interpretare și aplicare a legii, și nu una de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** apreciază că textele criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, arătând că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție. Regula este aceea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Taxa de timbru este astfel o modalitate de acoperire, în parte, a cheltuielilor pe care le implică serviciul public al justiției. În acest sens este invocată jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 91/2001 și Decizia nr. 305/2003.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 146/1997 a fost modificată și completată prin Legea nr. 195 din 25 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004. Aceste modificări nu privesc dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2, a căror redactare este următoarea: „*Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...]*”

*Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată;“*

În susținerea neconstituționalității acestui text, autorul excepției invocă încălcarea art. 21 alin. (2) și (3), a art. 24 alin. (1) și a art. 56 alin. (2) din Constituție, prevederi a căror redactare este următoarea:

— Art. 21 alin. (2) și (3): „(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*”

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.“*

— Art. 24 alin. (1): „*Dreptul la apărare este garantat.“*

— Art. 56 alin. (2): „*Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.“*

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 183 din 16 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 14 februarie 2000, Decizia nr. 103 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 21 septembrie 2000, Decizia nr. 91 din 27 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 22 iunie 2001, Decizia nr. 245 din 17 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 17 octombrie 2002, și Decizia nr. 305 din 10 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 11 august 2003, constatând că acest text de lege este constituțional.

În aceste decizii Curtea a reținut că art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 stabilește numai obligația de plată a unei taxe de timbru, calculată la valoare, pentru acele părți care contestă prin cereri bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, iar nu și pentru părțile care formulează excepții și apărări în sensul art. 115 din Codul de procedură civilă, în legătură cu cererea reclamantului. Acesta este și principiul general înscris în art. 1 din Legea nr. 146/1997, potrivit căruia numai acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt supuse taxelor judiciare de timbru în mod diferențiat, după cum obiectul acestora este sau nu evaluabil în bani, cu excepțiile prevăzute de lege. Astfel



fiind, nu se poate susține încălcarea art. 24 din Constituție, întrucât, potrivit prevederilor constituționale ale art. 139, impozitele și taxele se stabilesc numai prin lege.

În ceea ce privește susținerea că textul legal criticat contravine art. 21 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 103 din 6 iunie 2000, a reținut că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Mihaela Cojocaru în Dosarul civil nr. 7.507/2003 al Judecătorei Bistrița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 21 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Maria Bratu**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIA Nr. 472

din 4 noiembrie 2004

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autoservice Non-Stop București—Paris” — S.R.L. și Societatea Comercială „General Distribution 2000” — S.R.L. din București în dosarele nr. 2.499/CV/2004 și nr. 2.500/CV/2004 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, avocatul Lucia Voicu, fiind lipsă celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.499/CV/2004 și nr. 2.500/CV/2004 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Taxa de timbru este o modalitate de acoperire, în parte, a cheltuielilor pe care le implică serviciul public al justiției.

Nici critica referitoare la încălcarea art. 56 din Constituție nu este întemeiată, deoarece, așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 183 din 16 noiembrie 1999, aceste prevederi privesc obligațiile constituționale ale cetățenilor de a contribui la cheltuielile publice, astfel că dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 nu intră în conflict cu aceste dispoziții constituționale.

Atât avocata autorilor excepției de neconstituționalitate, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 331D/2004 la Dosarul nr. 329D/2004, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorilor excepției arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece măsura confiscării dispusă de acestea se aplică înainte de a se fi dovedit caracterul ilicit al dobândirii bunurilor. În opinia sa aceasta contravine prevederilor art. 44 alin. (8) din Constituție, care consacră prezumția dobândirii licite, ca o garanție a dreptului de proprietate privată. Pentru argumentele expuse mai sus, apreciază că, deși în această materie există o jurisprudență constantă a Curții Constituționale, se impune totuși reconsiderarea acesteia, în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, susținând că textul legal criticat nu contravine normelor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:



Prin încheierile din 20 martie 2004, pronunțate în dosarele nr. 2.499/CV/2004 și nr. 2.500/CV/2004, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autoservice Non-Stop București — Paris” — S.R.L. și Societatea Comercială „General Distribution 2000” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) și (8), ale art. 45 și ale art. 56 alin. (2) și (3). În acest sens, apreciază că prezumția dobândirii licite constituie una dintre garanțiile constituționale ale dreptului de proprietate, așa încât, din această perspectivă, măsura confiscării este neconstituțională, întrucât prin textul legal dedus controlului „se dispune trecerea în patrimoniul statului a unor sume de bani și bunuri dobândite licit și a căror proveniență se cunoaște”. Ca atare, prin această confiscare se neagă atât garantarea și ocrotirea proprietății private, cât și dreptul oricărei persoane de a desfășura o activitate economică, consacrat de art. 45 din Constituție.

În ceea ce privește înfrângerea art. 56 din Constituție, autorii excepției arată că, în speța de față, contravaloarea mărfii se confiscă, în condițiile în care marfa a fost dobândită legal, iar sarcinile fiscale către stat și alte fonduri speciale au fost achitate integral la data întocmirii procesului-verbal de constatare a contravenției. În aceste condiții, în opinia autorilor excepției, măsura confiscării echivalează cu plata acelorași accize și taxe de două ori către bugetul de stat.

**Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „art. 44 din Constituție ocrotește doar averea dobândită în mod licit, or, măsura confiscării speciale, reglementată de Legea nr. 12/1990, se referă la bunuri și valori dobândite în mod ilicit”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instituției Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

**Președintele Camerei Deputaților** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În susținerea acestei opinii arată că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât „confiscarea prevăzută de art. 6 din Legea nr. 12/1990 intervine numai atunci când se constată săvârșirea unei infracțiuni, respectiv a unei fapte ilicite, având pericolul social prevăzut de lege și fiind sancționată ca atare de lege”. Referitor la contrarietatea textului legal dedus controlului față de art. 44 din Constituție, președintele Camerei Deputaților apreciază că aceste prevederi constituționale reglementează o prezumție a caracterului licit al dobândirii averii, prezumție ce poate fi răsturnată prin administrarea probei contrare sau ori de câte ori legea care sancționează infracțiuni sau contravenții reglementează expres confiscarea anumitor bunuri. De asemenea, arată că libertatea economică, reglementată de art. 45 din Constituție, nu este înfrântă prin dispozițiile art. 6 din Legea nr. 12/1990, atâta timp cât averea este dobândită licit. În ceea ce privește celelalte dispoziții constituționale invocate de autorii excepției

apreciază că acestea nu sunt relevante, neavând incidență în cauză.

**Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Astfel, arată că, în speța de față, nu este vorba despre o problemă de constituționalitate, ci despre stricta interpretare și aplicare a legii, fapt ce nu aduce atingere însă proprietății private, libertății economice și principiului justei așezări a sarcinilor fiscale.

Guvernul consideră că textul legal dedus controlului nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorii excepției, întrucât „încălcarea unor cerințe imperative ale legii, urmată de măsuri sancționatorii corespunzătoare și de confiscare, nu poate fi percepută drept o abatere de la dispozițiile constituționale”. În susținerea acestui punct de vedere este invocată jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia prevederile legale prin care se instituie sancțiunea confiscării unor bunuri sau valori destinate, folosite sau rezultate din contravenții nu contravin principiului constituțional al ocrotirii și inviolabilității proprietății private.

**Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, invocând jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 76/2004 și nr. 191/2004, arată că „măsura confiscării, instituită de art. 6 din Legea nr. 12/1990, republicată, apare ca o măsură subsidiară dobândirii ilegale a unor bunuri și se impune tocmai pentru că aceste bunuri au servit la săvârșirea contravenției, și nu este urmarea faptului că averea ar fi fost dobândită ilicit”.

**Președintele Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

#### CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legat sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 20 iunie 1991. Acest act normativ a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 126/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998, ordonanță aprobată prin Legea nr. 243/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 18 decembrie 1998.

Dispozițiile legale criticate au următoarea redactare: *„Mărfurile sau produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la art. 1 lit. a), b), d), e), g) și j), dacă sunt ale contravenientului sau ale agentului economic, precum și sumele de bani și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea lor făcându-se venit la bugetul administrației publice centrale.*

*Veniturile obținute ilicit de persoanele fizice sau juridice din activitățile prevăzute la art. 1, precum și încasările în întregime din vânzarea mărfurilor a căror proveniență nu este dovedită*



*se confiscă și se fac venit la bugetul administrației publice centrale.*“

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) și (8), art. 45 și ale art. 56 alin. (2) și (3), care au următorul conținut:

— Art. 44 alin. (2) și (8): „(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală. [...]*”

(8) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*“;

— Art. 45: „*Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.*“;

— Art. 56 alin. (2) și (3): „(2) *Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.*”

(3) *Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 12/1990 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 429 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003, Decizia nr. 76 din 26 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 9 martie 2004, și Decizia nr. 191 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 4 iunie 2004, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiate, excepții de neconstituționalitate având același obiect, statuând că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 12/1990 sunt constituționale.

Cu acele prilejuri, instanța de contencios constituțional a constatat că măsura confiscării, dispusă prin art. 6 din Legea nr. 12/1990, nu contravine dispozițiilor art. 44 alin. (8) din Constituție, întrucât se întemeiază tocmai pe prevederile textului constituțional invocat, care, la alin. (9), prevede că bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenției pot fi confiscate în condițiile legii. Textul atacat nu instituie o prezumție de dobândire ilicită a bunurilor a căror proveniență nu poate fi justificată, deoarece

presupune existența dovedirii caracterului ilicit al dobândirii, iar măsura confiscării beneficiilor și încasărilor rezultate din vânzarea unor asemenea mărfuri apare ca o măsură subsidiară dobândirii ilegale și se impune tocmai pentru că acestea au servit la săvârșirea contravenției.

De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în mod constant, în jurisprudența sa, că aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv măsura confiscării unor bunuri sau valori, cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât sunt consecința unor încălcări ale legii. (În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 56/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999, Decizia nr. 67/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 19 iulie 2000, precum și Decizia nr. 261/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 5 august 2003.)

Deoarece în speță nu au fost invocate elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica potrivit căreia prin dispozițiile legale contestate s-ar încălca prevederile art. 45 din Constituția României, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, întrucât accesul liber al persoanei la o activitate economică nu înlătură obligația comerciantului de a se conforma regulilor de comerț și, de asemenea, nu exclude instituirea, prin lege, a sancțiunii confiscării mărfurilor, produselor sau sumelor de bani destinate desfășurării unor activități comerciale ilicite.

Textul de lege atacat sancționează tocmai încălcarea de către comercianți, persoane fizice sau juridice, a unor norme de comerț menite să consolideze economia de piață și interesele cetățenilor în activitatea economică.

Cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 56 alin. (2) și (3) referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale și interzicerea altor prestații în afara celor stabilite prin lege, Curtea apreciază că acestea nu au incidență în cauză, deoarece textul criticat nu instituie obligarea la plată a unor sarcini fiscale, ci prevede sancțiuni pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege, în speță Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități ilicite.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autoservice Non-Stop București—Paris” — S.R.L. și Societatea Comercială „General Distribution 2000” — S.R.L. din București în dosarele nr. 2.499/CV/2004 și nr. 2.500/CV/2004 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Ingrid Alina Tudora**



# HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRĂRE

#### **privind modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 514/1999**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. XVII al Capitolului II din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 507/2004, cu modificările și completările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Art. I.** — Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și a condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 514/1999, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 12 noiembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

**1. După alineatul (9) al articolului 2 se introduc două noi alineate, alineatele (10) și (11), cu următorul cuprins:**

„(10) Mijloacele de plată în valută liber convertibilă confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se depun de către deținătorii acestora, în termen de 48 de ore, în conturile în valută deschise pe seama organelor de valorificare la băncile comerciale selectate de acestea și se declară organelor de valorificare în cadrul aceluiași termen, împreună cu o copie a actului de confiscare, în cazul confiscării. Selectarea băncilor se face în funcție de facilitățile oferite care vor fi stabilite prin protocol.

„(11) Valorificarea mijloacelor de plată în valută liber convertibilă, confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, se realizează prin virarea de către băncile comerciale, în contul 50.85 «Disponibil din valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului conform Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999», deschis pe seama organelor de valorificare la Trezoreria Statului, a contravalorii în lei a mijloacelor de plată în valută, în baza ordinului de vânzare de valută emis de organul de valorificare.“

**2. După alineatul (4) al articolului 4 se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:**

„(5) Bunurile mobile pentru care s-a dispus restituirea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau prin ordonanța procurorului se consideră abandonate dacă proprietarul sau persoana îndreptățită nu se prezintă pentru a le ridica în termen de un an de la data

comunicării. Bunurile respective se predau de îndată unităților prevăzute la alin. (4).“

**3. Articolul 6 va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — Instituțiile abilitate prin lege să ateste calitatea mărfurilor în vederea comercializării sunt obligate să emită avizul de calitate în termen de maximum 15 zile de la data solicitării acestuia de către organul de valorificare, cu excepția situației prevăzute la art. 5 alin. (4).“

**4. Alineatul (6) al articolului 7 va avea următorul cuprins:**

„(6) În cazul bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, care sunt valorificate de administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, comisia de evaluare, inclusiv membrii supleanți, se constituie în baza deciziei șefului administrației finanțelor publice de sector.“

**5. Alineatul (1) al articolului 8 va avea următorul cuprins:**

„Art. 8. — (1) La evaluarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, comisia de evaluare va avea în vedere prețul actual pentru produse identice sau similare, din care se deduc adaosul comercial, taxa pe valoarea adăugată aferentă adaosului comercial, accizele și care se corectează, după caz, în funcție de următoarele criterii:

a) gradul de uzură fizică și morală a bunurilor respective;

b) utilitatea bunurilor pentru potențialii cumpărători;

c) cantitatea (volumul) bunurilor respective;

d) caracterul sezonier al bunurilor;

e) termenul de valabilitate.“

**6. Alineatul (1) al articolului 11 va avea următorul cuprins:**

„Art. 11. — (1) În cazul bunurilor care nu au putut fi valorificate prin magazinele proprii, direct de la locul de depozitare sau de la locul de deținere, precum și în regim de consignație, în termen de 30 de zile de la data punerii în vânzare, comisia de evaluare poate proceda la reducerea prețurilor stabilite inițial cu până la 30% din valoarea stabilită.“



**7. Articolul 15 va avea următorul cuprins:**

„Art. 15. — (1) Bunurile imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se valorifică numai prin licitație publică.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1):

a) terenurile agricole situate în extravilan;

b) bunurile imobile grevate de datorii înscrise în pasivul succesoral;

c) bunurile imobile constând în locuințe, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, dacă aparțin statului, care nu se valorifică în termen de 180 de zile de la data evaluării;

d) bunurile imobile deținute de stat în cotă indiviză.

(3) Terenurile agricole situate în extravilan se valorifică cu respectarea dreptului de preempțiune al coproprietarilor, al vecinilor ori al arendașilor, potrivit legislației privind circulația juridică a terenurilor.

(4) Dacă în termen de 45 de zile nici unul dintre titularii dreptului de preempțiune nu și-a manifestat dorința de a cumpăra terenul, acesta se vinde liber, conform prevederilor alin. (1).

(5) Bunurile imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, grevate de datorii înscrise în pasivul succesoral, pot fi valorificate direct către titularul dreptului de creanță, cu condiția ca acesta să-și exprime opțiunea de cumpărare și să ofere prețul stabilit de comisia de evaluare în baza raportului de expertiză tehnică sau de evaluare, în termen de 30 de zile de la data primirii înștiințării în acest sens din partea organului de valorificare. În acest caz, creanța asupra statului, atestată de certificatul de vacanță succesorală, se stinge prin compensare cu creanța statului asupra cumpărătorului, reprezentând contravaloarea imobilului, în conformitate cu prevederile art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, după achitarea de către cumpărător a diferenței în contul 50.85 «Disponibil din valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului conform Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999». Diferența dintre contravaloarea imobilului și datoria care grevează imobilul se achită în termen de 30 de zile de la depunerea ofertei de cumpărare. În caz contrar, precum și în cazul în care titularul dreptului de creanță nu și-a exprimat opțiunea de cumpărare în condițiile și termenul de mai sus, se procedează la valorificarea imobilului prin licitație publică. În acest caz, termenul prevăzut la alin. (2) lit. c) curge de la data la care se trece la valorificarea prin licitație publică. Contractul de vânzare-cumpărare se încheie în formă autentică în termen de 30 de zile de la data achitării diferenței prevăzute mai sus.

(6) Bunurile imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului ce provin din succesiuni vacante, constând în locuințe, inclusiv terenurile pe care sunt

amplasate, care nu se valorifică în termen de 180 de zile de la data evaluării, trec în proprietatea privată a comunelor, orașelor și a municipiilor și în administrarea consiliilor locale, cu destinația de locuințe sociale, prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Finanțelor Publice, la propunerea organelor de valorificare.

(7) Bunurile imobile deținute de stat în cotă indiviză se valorifică direct către coproprietari, dacă aceștia oferă cel puțin prețul stabilit de comisia de evaluare pe baza raportului de expertiză tehnică sau de evaluare, în termen de 30 de zile de la data notificării în acest sens de către organele de valorificare, și achită integral suma în termen de 30 de zile de la data depunerii ofertei de cumpărare. În cazul în care unii dintre coproprietari nu depun oferta de cumpărare în termenul de mai sus, vânzarea directă a cotei deținute de stat se face către cei care au depus oferta. În cazul acestor bunuri imobile, nu se aplică termenul prevăzut la alin. (6).

(8) Valoarea de pornire a licitației este stabilită de comisia de evaluare.

(9) În vederea organizării licitației se publică în presă anunțuri de vânzare, care trebuie să cuprindă următoarele informații privind organizarea licitației:

a) data, ora și locul organizării licitației;

b) valoarea de pornire a licitației;

c) descrierea bunurilor supuse licitației;

d) pasul licitației, stabilit procentual sau valoric.

Se pot utiliza în plus și alte forme de publicitate.

(10) Publicarea anunțului de vânzare se face în cel mult 10 zile lucrătoare după evaluarea bunurilor.

(11) Licitația publică se desfășoară în minimum 5 zile și maximum 10 zile lucrătoare de la data publicării anunțului de vânzare.

(12) Lista cuprinzând bunurile ce fac obiectul licitației publice se afișează la sediul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv al administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, începând cu data publicării anunțului de vânzare, iar alte informații necesare se pun la dispoziție celor interesați de către serviciile sau birourile de valorificare.

(13) Lista cuprinzând bunurile care fac obiectul licitației publice poate fi publicată și în presa centrală sau locală, precum și prin Internet, pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.

(14) Licitația publică are loc în prezența unei comisii formate din 3 membri, desemnați prin decizie a directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București și, respectiv, prin decizie a șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(15) Comisia de licitație verifică îndeplinirea condițiilor de participare la licitație și întocmește lista cuprinzând persoanele acceptate la licitație. Garanția de participare la licitație se depune de către participanții la licitație în contul 50.05 «Disponibil din sume de mandat și sume în depozit ale ministerelor și instituțiilor subordonate», deschis la



unitățile Trezoreriei Statului pe seama direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv a administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(16) La licitația publică pot participa atât persoanele fizice, cât și juridice, cu următoarele condiții:

a) înscrierea la licitație pe baza unei cereri;

b) plata unei garanții de participare la licitație, reprezentând cel puțin 10% din valoarea de pornire a licitației;

c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;

d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;

e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română și legalizat;

f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;

g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pașaport;

h) dovada, emisă de creditorii fiscali, că nu are obligații fiscale restante.

(17) Licitația publică se desfășoară în locul, la data și la ora indicate în anunțul de vânzare, dacă sunt cel puțin 2 ofertanți.

(18) Licitația publică se reia în situația în care nu se prezintă 2 ofertanți sau nu se obține valoarea de pornire a licitației. În aceste situații se întocmește un proces-verbal de desfășurare, semnat de toți membrii comisiei de licitație, iar comisia de evaluare va proceda la reducerea prețului bunurilor licitate, în termen de cel mult 10 zile de la data licitației, prin reducerea prețului de vânzare cu cel mult 50% din cel stabilit inițial.

(19) Data reluării licitației publice se stabilește de către comisia de licitație, în termen de maximum 30 de zile de la data primei licitații.

(20) După reevaluarea bunurilor, noua valoare stabilită de comisia de evaluare constituie valoarea de pornire a licitației.

(21) Dacă la a doua licitație publică nu se prezintă nici un ofertant, bunurile pot fi supuse valorificării prin celelalte metode prevăzute la art. 13 alin. (1).

(22) Dacă la a doua licitație publică se prezintă un singur ofertant și acesta îndeplinește condițiile de participare, el este admis și are loc negocierea prețului de vânzare a bunurilor.

(23) În situația în care nu se obține valoarea de pornire a celei de-a doua licitații publice, inclusiv în cazul negocierii cu un singur ofertant, se întocmește un proces-verbal de desfășurare, semnat de toți membrii comisiei de licitație, și licitația se reia. În această situație comisia de evaluare procedează la reducerea prețului bunurilor supuse licitației, în termen de 10 zile de la data licitației, astfel încât reducerea totală a prețului de vânzare, după cele 3 licitații, să nu depășească 75% din valoarea inițială.

Comisia de licitație stabilește data celei de-a treia licitații publice, în termen de cel mult 30 de zile de la data licitației anterioare. În cazul în care la cea de-a treia licitație publică se prezintă un singur ofertant, se procedează la negocierea prețului de vânzare cu acesta, care nu poate fi mai mic de 25% din valoarea stabilită inițial de comisia de evaluare.

(24) În cazul în care bunurile nu se valorifică nici în urma celei de-a treia licitații publice, se pot utiliza alte metode de valorificare.

(25) Publicarea anunțului de vânzare este obligatorie înaintea fiecărei licitații publice, în aceleași condiții ca și în cazul primei licitații.

(26) Pasul de licitare se stabilește înaintea fiecărei licitații publice, în sumă absolută sau în procente din valoarea de pornire a licitației, de către serviciul sau biroul de valorificare din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori al administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(27) Plata contravalorii mărfurilor se face integral la preluarea acestora de către câștigătorul licitației sau în rate, cu garanție bancară reprezentând contravaloarea a 3 rate lunare, câștigătorul licitației plătind în momentul ridicării bunurilor minimum 50% din valoarea adjudecată. Ratele lunare se actualizează în funcție de nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României.

(28) După fiecare licitație publică se întocmește un proces-verbal de licitație în care se consemnează rezultatele acesteia și care se semnează de toți membrii comisiei de licitație și de ofertanți. Adjudecatarul primește din partea comisiei de licitație procesul-verbal de licitație și preia bunurile în baza documentului „factură fiscală”, care constituie titlul de proprietate asupra bunurilor.

(29) Garanția depusă de participanții la licitație se restituie în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii licitației. În cazul adjudecatarului, aceasta se reține în contul prețului, organul de valorificare virând suma în contul 50.85 «Disponibil din valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului conform Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999», deschis la Trezoreria Statului.

(30) În cazul neprezentării la licitație, precum și al ofertanților care refuză semnarea procesului-verbal de licitație, garanția nu se restituie, devine venit la bugetul statului și se virează în contul 20.22.01.12 «Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate o dată cu confiscarea potrivit legii».

(31) Adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea garanției, în termen de cel mult 5 zile de la data licitației. Procesul-verbal de licitație constituie titlu de creanță asupra adjudecatarului, pentru suma de mai sus.

(32) În cazul în care se stabilește ca plata să se facă integral la preluarea bunurilor, iar adjudecatarul nu achită



suma datorată în vederea preluării acestora în maximum 5 zile lucrătoare de la adjudecarea bunurilor, acesta pierde dreptul la restituirea garanției, iar licitația se reia în cel mult 15 zile lucrătoare de la data adjudecării, cu aceeași valoare de pornire ca și la licitația anterioară.

(33) În situația prevăzută la alin. (32), din garanția depusă se vor acoperi, în ordine: cheltuielile ocazionate de organizarea unei noi licitații și diferența de preț, în cazul în care prețul obținut la noua licitație va fi mai mic.

(34) În cazul în care garanția depusă depășește sumele prevăzute la alin. (33), suma rămasă din garanție după acoperirea acestora se virează la bugetul statului, în contul 20.22.01.12 «Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate o dată cu confiscarea potrivit legii». În caz contrar, fostul adjudecatar este obligat la plata cheltuielilor ocazionate de organizarea unei noi licitații publice și, după caz, a diferenței de preț rămase neacoperite din garanția depusă.

(35) În situația prevăzută la alin. (32), adjudecatarul datorează dobânzi și, după caz, penalități de întârziere pentru neachitarea obligației față de bugetul statului, stabilită prin procesul-verbal de licitație, conform alin. (31), până la stingerea creanței. În acest caz, creanța se stinge prin achitarea contravalorii bunurilor de către noul adjudecatar, precum și a diferenței de preț de către vechiul adjudecatar, dacă este cazul.

(36) În situația prevăzută la alin. (32), adjudecatarul poate intra în posesia bunurilor achitând suma prevăzută la alin. (31), împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente și cheltuielile ocazionate de organizarea următoarei licitații, rămase neacoperite din garanție, dacă este cazul, până cu o zi înainte de data organizării acesteia. În acest caz, noua licitație nu va mai avea loc.

(37) Dacă adjudecatarul care nu a achitat în termen suma datorată nu procedează conform alin. (36), nu are dreptul de a participa la următoarea licitație.

(38) În cazul reluării licitației conform alin. (32), comisia de licitație stabilește sumele datorate de primul adjudecatar, respectiv diferența de preț și cheltuielile ocazionate de organizarea licitației, rămase neacoperite de garanția depusă. Aceste sume sunt consemnate în procesul-verbal de licitație, care se comunică și primului adjudecatar.

(39) Obligațiile de plată accesorii, prevăzute la alin. (35), se stabilesc conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată.

#### **8. La articolul 20, litera a) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:**

„a) Secretariatului General al Guvernului — autovehicule, ambulanțe sanitare cu dotările aferente, ambarcațiuni și motoare atașabile acestora.

Repartizarea acestor bunuri se face de către o comisie interministerială care va funcționa pe lângă Secretariatul General al Guvernului, constituită prin decizie a primului ministru, formată din reprezentanți ai Secretariatului General

al Guvernului, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Justiției, Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Transmiterea cu titlu gratuit a acestor bunuri se face prin comunicare periodică Secretariatului General al Guvernului, pe baza datelor centralizate de la direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și de la administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București și administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București au obligația de a comunica lunar, Ministerului Finanțelor Publice, situația nominală privind autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora, confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, până la data de 5 a lunii următoare, conform anexei nr. 1.

Înscrierea în situația lunară înaintată Ministerului Finanțelor Publice trebuie să cuprindă numai autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora, care au o situație clară din punct de vedere juridic, în sensul că au intrat definitiv în proprietatea privată a statului. Situațiile lunare cuprind autovehiculele care sunt în stare de funcționare și corespund din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, conform legislației în vigoare. Se înscriu în situațiile lunare și autovehiculele care nu se încadrează în prevederile privind emisiile poluante, dar îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de lege pentru a circula pe drumurile publice.

În raportul de expertiză tehnică se va preciza în mod expres dacă autovehiculul corespunde din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice și dacă se încadrează în prevederile legale privind emisiile poluante, precum și gradul de uzură.

Cererile de atribuire cu titlu gratuit a autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și motoarelor atașabile acestora se depun la Secretariatul General al Guvernului.

Comisia interministerială va elabora un regulament de organizare și funcționare a acesteia în care să se prevadă atribuțiile ce îi revin cu privire la repartizarea cu titlu gratuit a autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și motoarelor atașabile acestora.

Comisia interministerială analizează cererile de atribuire gratuită a autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și a motoarelor atașabile acestora și repartizează aceste bunuri în administrarea ministerelor, autorităților publice centrale și locale, în limita normativelor de dotare a acestora, precum și a unităților de cult.

Prin regulamentul de organizare și funcționare a comisiei interministeriale se va stabili modul de soluționare



a cererilor de atribuire gratuită a autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotări aferente, ambarcațiunilor și a motoarelor atașabile, nerezolvate.

Secretariatul General al Guvernului comunică Ministerului Finanțelor Publice, după fiecare ședință a comisiei interministeriale, situația privind autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora, care au fost atribuite gratuit, precum și situația celor neatribuite gratuit.

Predarea autovehiculelor către instituțiile cărora le-au fost atribuite și valorificarea celor neatribuite de către organul de valorificare se efectuează pe baza comunicării exprese a Ministerului Finanțelor Publice.

Transmiterea comunicărilor de către Ministerul Finanțelor Publice atât către beneficiari, cât și către organele de valorificare se va face în termen de 10 zile de la data primirii comunicării de la Secretariatul General al Guvernului.

Transmiterea de către beneficiari a acceptului sau refuzului se va face în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării.

Înmatricularea autovehiculelor atribuite cu titlu gratuit se face conform reglementărilor legale în vigoare. Autovehiculele repartizate cu titlu gratuit de către comisia interministerială, care nu se încadrează în prevederile legale privind emisiile poluante, se înmatriculează prin derogare de la aceste prevederi, pentru fiecare caz în parte.

Datele tehnice care trebuie comunicate Ministerului Finanțelor Publice pentru autovehicule, ambulanțe sanitare cu dotări aferente, ambarcațiuni și motoare atașabile acestora sunt prezentate în anexa nr. 1.

Autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora, care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi atribuite cu titlu gratuit Secretariatului General al Guvernului, cele care nu sunt repartizate de comisia interministerială sau cele refuzate de beneficiari se valorifică de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și de administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, astfel:

1. prin licitație publică;
2. prin vânzare directă de la locul de depozitare sau de la locul unde acestea se află, dacă întrunesc condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din ordonanță;
3. prin atribuire cu titlu gratuit;
4. ca piese componente;
5. prin unitățile de colectare și valorificare a deșeurilor;
6. prin distrugere.

Expertiza tehnică și evaluarea autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și motoarelor atașabile acestora, confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, se efectuează de către experți tehnici sau evaluatori autorizați.“

**9. La articolul 21, literele b), c) și d) se abrogă.**

**10. Articolul 27 va avea următorul cuprins:**

„Art. 27. — (1) În categoria cheltuielilor prevăzute la art. 25 și 26 se cuprind cheltuielile efectuate în vederea valorificării bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, de la preluarea acestora până la valorificarea, atribuirea gratuită sau distrugerea lor, respectiv cheltuielile privind sortarea, manipularea, transportarea, depozitarea, conservarea, analiza, fotografierea, filmarea, marcarea, etichetarea și expertizarea, inclusiv cele efectuate pentru stabilirea bunurilor care îndeplinesc condițiile de comercializare, asigurarea garanției pentru bunurile de folosință îndelungată, evaluarea, licitațiile, publicitatea, dezmembrarea, distrugerea, precum și cele cu dotarea cu mijloace auto pentru desfășurarea în condiții optime a activității de valorificare, restituirea sumelor încasate greșit sau fără bază legală, a contravalorii bunurilor intrate, greșit sau fără bază legală, în proprietatea privată a statului, precum și indemnizațiile membrilor comisiilor prevăzute la art. 1 alin. (7), art. 7 alin. (2) și art. 11 alin. (1) din ordonanță, precum și cotele pentru constituirea fondului de stimulente, conform reglementărilor în vigoare.

(2) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și cheltuielile efectuate cu valorificarea bunurilor prin magazine proprii, respectiv: cheltuieli cu pregătirea magazinului conform cerințelor legale în vigoare, cheltuieli cu dotarea magazinului, respectiv cu mobilier, casa de marcat, obiecte de inventar, cheltuieli cu întreținerea, paza sau cu sistemele de asigurare a pazei, cu mijloacele de transport ale magazinului, precum și cheltuielile cu salarizarea și școlarizarea personalului care deservește activitatea magazinului.

(3) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și următoarele categorii de cheltuieli privind valorificarea bunurilor imobile care provin din succesiuni fără moștenitori legali sau testamentari:

- a) cheltuieli privind inventarierea și preluarea acestor bunuri;
- b) cheltuieli ce grevează asupra bunurilor în momentul preluării acestora în vederea valorificării (impozite, taxe, cheltuieli de întreținere, energie, telefon, gaze naturale, datorii înscrise în pasivul succesoral și altele asemenea);
- c) taxe și onorarii plătite persoanelor fizice și/sau juridice autorizate;
- d) cheltuieli judiciare;
- e) cheltuieli cu cadastrul.

(4) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și cheltuielile ocazionate de deschiderea conturilor în valută, de transformarea în lei a sumelor în valută și de restituirea acestora.

(5) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și următoarele categorii de cheltuieli ocazionate de valorificarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase:

- a) cheltuieli cu expertizarea obiectelor din metale prețioase, aliajele acestora sau pietre prețioase;
- b) cheltuieli cu procurarea de bunuri care asigură desfășurarea în bune condiții a activității de valorificare, păstrarea în condiții de siguranță a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, precum și a



celorlalte valori (cântare electronice, casă de bani, cameră de luat vederi, aparat foto digital pentru întocmirea albumului de prezentare a metalelor prețioase etc.).

(6) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și cheltuieli cu procurarea de bunuri pentru aplicarea și buna funcționare a pachetului de programe destinat informatizării activității de valorificare (dotarea serviciilor, birourilor, compartimentelor de valorificare bunuri cu echipamente de comunicație, tehnică de calcul și birotică și altele asemenea).“

**11. După capitolul VII se introduce un nou capitol, capitolul VII<sup>1</sup>, cuprinzând articolul 27<sup>1</sup>, cu următorul cuprins:**

## **„CAPITOLUL VII<sup>1</sup>**

### **Restituiri**

Art. 27<sup>1</sup>. — (1) Organele de valorificare restituie bunurile confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, sau contravaloarea acestora, în baza hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile.

(2) În cazul bunurilor trecute în proprietatea statului conform art. 2 alin. (1) din ordonanță, restituirea se poate face și în baza ordonanței emise de procuror.

(3) În cazul bunurilor valorificate, restituirea contravalorii acestora se face la nivelul valorii recuperate în urma valorificării.

(4) În cazul bunurilor atribuite cu titlu gratuit, distruse, sau al bunurilor care nu se mai află în posesia organului de valorificare și pentru care s-a întocmit documentația în vederea recuperării creanțelor, restituirea contravalorii acestora se face la nivelul valorii stabilite de comisia de evaluare, în vigoare la data atribuirii cu titlu gratuit sau distrugerii, sau al valorii bunurilor pentru care s-a întocmit documentația pentru recuperarea creanțelor.

(5) Sumele prevăzute la alin. (3) și (4) pot fi actualizate numai pe bază de hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, care precizează suma de restituit, din care se scad cheltuielile cu valorificarea acestora.

(6) Restituirea sumelor în valută liber convertibilă confiscate se face de către organele de valorificare, în baza hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile sau a unei ordonanțe emise de procuror, însoțite de o cerere de restituire depusă la organul de valorificare în contul căruia deținătorii au depus sumele care urmează a fi restituite și de certificatul de atestare fiscală din care să rezulte că persoana fizică sau juridică de la care s-a dispus confiscarea nu are obligații bugetare neachitate. Sumele în valută liber convertibilă confiscate se restituie în lei, la cursul se schimb al pieței valutare calculat și comunicat de Banca Națională a României la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se dispune restituirea sau a ordonanței emise de procuror.

(7) Sumele în valută neconvertibilă cotate de Banca Națională a României și depozitate la sucursalele acesteia se restituie în lei de către unitățile Trezoreriei Statului, la care a fost virată suma respectivă, pe baza hotărârii judecătorești rămase definitive și irevocabile sau a ordonanței emise de procuror, însoțite de cererea de restituire, precum și de certificatul de atestare fiscală din

care să rezulte că persoana fizică sau juridică de la care s-a dispus confiscarea nu are obligații bugetare neachitate. Restituirea sumei în lei încasate de la Banca Națională a României se efectuează din contul 20.22.01.12 «Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate o dată cu confiscarea potrivit legii». Sumele în valută neconvertibilă cotate se restituie în lei, la cursul de referință al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se dispune restituirea sau a ordonanței emise de procuror. Valuta neconvertibilă necotată de Banca Națională a României, depozitată la sucursalele Băncii Naționale a României, care nu a putut fi valorificată de Banca Națională a României, poate fi restituită ca atare.

(8) Organele de valorificare restituie bunurile sau contravaloarea acestora numai în cazul bunurilor care le-au fost predate de către deținători. În celelalte cazuri, restituirea este de competența deținătorilor. Restituirea contravalorii în lei a sumelor confiscate în valută liber convertibilă este de competența organelor de valorificare numai în cazul depunerii lor în conturile deschise pe seama acestora și declarării de către deținători conform art. 2 alin. (10). În caz contrar, restituirea sumelor este de competența deținătorilor.

(9) Restituirea mijloacelor de plată în lei, confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, se face de către unitățile Trezoreriei Statului în contul cărora acestea au fost depuse în baza hotărârii judecătorești rămase definitive și irevocabile sau a ordonanței emise de procuror, însoțite de cererea de restituire și de certificatul de atestare fiscală.

(10) Contravaloarea în lei a bunurilor și a sumelor în valută liber convertibilă confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, se restituie din contul 50.85 «Disponibil din valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului conform Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999», deschis la Trezoreria Statului și intră în categoria cheltuielilor de valorificare.

(11) În cazul în care beneficiarul restituirii înregistrează obligații restante față de bugetele ale căror creanțe sunt administrate de Ministerul Finanțelor Publice, acestea se vor compensa cu suma de restituit, până la concurența celei mai mici sume, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată.

(12) Diferențele de curs nefavorabile aferente sumelor în valută confiscate restituite, precum și sumele rezultate din actualizarea prin hotărâri judecătorești sau ordonanțe emise de procurori a valorii bunurilor și sumelor confiscate se achită de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice, respectiv de la capitolul 72.01. «Alte acțiuni», subcapitolul 72.01.50 «Alte cheltuieli» în situația neacoperirii acestora din veniturile încasate.

(13) Sumele incluse în fondul de stimulare, aferente mijloacelor de plată în lei confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, sau contravalorii bunurilor sau mijloacelor de plată în valută confiscate sau



intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, restituite în temeiul hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile sau al ordonanțelor emise de procurori, se deduc din fondul de stimulare constituit în perioada următoare pentru același beneficiar.“

**12. Articolul 34 va avea următorul cuprins:**

„Art. 34. — (1) Mijloacele de plată în valută neconvertibilă confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se depun de către deținătorii acestora, în termen de 48 de ore, la Banca Națională a României.

(2) Mijloacele de plată în lei confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se depun la unitățile Trezoreriei Statului, în contul bugetului de stat 20.22.01.12 «Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate o dată cu confiscarea potrivit legii».“

**13. Articolul 35 va avea următorul cuprins:**

„Art. 35. — Valorificarea mijloacelor de plată în valută neconvertibilă cotate de Banca Națională a României, confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, preluate de către Banca Națională a României, se realizează prin virarea în contul bugetului de stat 20.22.01.12 «Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate o dată cu confiscarea potrivit legii» a contravalorii în lei a acestora, calculată la cursul de referință al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data decontării, după deducerea cheltuielilor efectuate în vederea valorificării, în termen de 3 zile lucrătoare de la depunerea acestora.“

**14. După articolul 42 se introduce un nou articol, articolul 42<sup>1</sup>, cu următorul cuprins:**

„Art. 42<sup>1</sup>. — (1) Metalele prețioase, aliajele acestora și pietrele prețioase considerate bunuri fără stăpân, precum și cele ridicate în vederea confiscării ori confiscate, se valorifică de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene în cadrul cărora funcționează unitățile Trezoreriei Statului de depozitare, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 526/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind procedurile de depunere, manipulare și depozitare a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, considerate bunuri fără stăpân, precum și a celor ridicate în vederea confiscării ori

confiscate în condițiile prevăzute de lege, la unitățile Trezoreriei Statului și se evaluează de către comisiile de evaluare care funcționează în cadrul acestora.

(2) Competențele privind evaluarea și valorificarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase considerate bunuri fără stăpân, precum și a celor ridicate în vederea confiscării ori confiscate, depozitate la Direcția Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.“

**15. Anexa nr. 2 se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.**

**Art. II.** — (1) Bunurile imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, pentru care titularii contractelor de închiriere, aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, își exprimă intenția de cumpărare în termen de un an de la această dată, pot fi valorificate direct, prin negociere cu aceștia, la un preț care nu poate fi mai mic decât cel stabilit de către comisia de evaluare pe baza raportului de expertiză tehnică sau de evaluare.

(2) În cazul în care titularii contractelor de închiriere nu oferă cel puțin prețul stabilit de comisia de evaluare, în cadrul termenului prevăzut la alin. (1), sau nu achită contravaloarea imobilelor în interiorul aceluiași termen, se va proceda la valorificarea imobilelor prin licitație publică.

(3) În cazul imobilelor prevăzute la alin. (1), termenul prevăzut la art. 15 alin. (6) curge din data la care se trece la valorificarea prin licitație publică, dacă este cazul.

**Art. III.** — În cuprinsul normelor metodologice se va citi: „bunuri confiscate“ în loc de: „bunuri legal confiscate“.

**Art. IV.** — Hotărârea Guvernului nr. 514/1999 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 12 noiembrie 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU  
**ADRIAN NĂSTASE**

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,

**Gheorghe Gherghina,**  
secretar de stat

p. Ministrul de stat, ministrul administrației și internelor,

**Toma Zaharia,**  
secretar de stat

Ministrul delegat pentru administrația publică,  
**Gheorghe Emacu**



Judetul  
Trimestrul

Categoriile de bunuri	Sold la inceputul trimestrului	Intrari in cursul trimestrului	Reduceri/majorari de pret +/-	Total bunuri de valorificat	din care valorificate prin:						Total bunuri valorificate	Restituiri bunuri	Distrugeri de bunuri	Atribuirii gratuite	Sold la sfarsitul trimestrului	Alte date
					magazine proprii	consignatii	vanzare directa	licitatie publica		burse de marfuri/piata valori mobiliare						
								val. adjud.	din care: +/-							
0	1	2	3**	4=1+2+3	5	6	7	8	9**	10	11=5+6+7+8+10	12	13	14	15=4+9-11-12-13-14	16***
a) Produse alimentare																
b) Confectii si incaltaminte																
c) Aparatura electronica (audio, video, etc.)																

\*) Anexa este reprodusă în facsimil.



d) Bunuri de uz casnic								
e) Echipa- mente de comuni- catii, tehnica de calcul si birotica								
f) Succesi- uni vacante/ donatii, din care: - bunuri mobile - bunuri imobile - titluri de valoare.								
g) Autovehi- cule, ambarca- tiuni si motoare atasabile								











**ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR**

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

**DECIZIE****privind constituirea comisiilor de negociere a listei suporturilor și aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și a cuantumului acestei remunerații**

Văzând Referatul Direcției registre naționale, organisme de gestiune colectivă și relații publice nr. 59 din 10 ianuarie 2005,

având în vedere dispozițiile art. 107 alin. (4), (5) și (6) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri și Hotărârea Guvernului nr. 210/2000 privind numirea în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

**directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor** emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se constituie, începând cu data de 20 ianuarie 2005, următoarele comisii de negociere a listei suporturilor și aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și a cuantumului acestei remunerații:

1. Comisia pentru negocierea listei aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată pentru operele reproduse de pe hârtie, precum și a cuantumului acestei remunerații, formată din câte un reprezentant al următoarelor organisme de gestiune colectivă: Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO și Societatea de Gestiune Colectivă a Dreptului de Autor în domeniul Artelor Vizuale (VISARTA) și un reprezentant al Asociației producătorilor și distribuitorilor de echipamente de tehnologia informației și comunicațiilor (APDETIC);

2. Comisia pentru negocierea cuantumului remunerației compensatorii pentru copia privată pentru hârtie pentru copiator (format A4), formată din câte un reprezentant al următoarelor organisme de gestiune colectivă: Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO și Societatea de Gestiune Colectivă a Dreptului de Autor în domeniul Artelor Vizuale (VISARTA) și din câte un reprezentant al următoarelor trei firme mandatate de importatorii și fabricanții majori din domeniu: Societatea Comercială „Antalis” — S.A., Societatea Comercială „RTC Holding” — S.A. și Societatea Comercială „Cristiana Company Impex” — S.R.L.;

3. Comisia pentru negocierea listei suporturilor și aparatelor pentru care se datorează remunerația

compensatorie pentru copia privată pentru operele reproduse după înregistrări sonore și audiovizuale, precum și a cuantumului acestei remunerații, formată din câte un reprezentant al următoarelor organisme de gestiune colectivă: Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR — ADA), Societatea pentru Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN—SARA), Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România (UPFAR), Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM) și Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), și din câte un reprezentant al asociațiilor importatorilor și fabricanților din domeniu: Asociația producătorilor și distribuitorilor de echipamente de tehnologia informației și comunicațiilor (APDETIC) și Asociația națională a exportatorilor și importatorilor (ANEIR).

Art. 2. — Comisiile prevăzute la art. 1 încep să funcționeze de la data constituirii și au obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 131<sup>1</sup> din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Comisiile își vor stabili programul întâlnirilor, locul și modalitatea desfășurării acestora, pe care le vor comunica Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 4. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 107 alin. (5) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,  
**Rodica Pârvu**

București, 10 ianuarie 2005.  
Nr. 6.

---

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**

---

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,  
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro  
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23  
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”